

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

3. mai 2012*

Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2003/88/EÜ — Töötingimused — Tööaja korraldus — Õigus tasulisele põhipuhkusele — Haigushüvitis — Ametnikud (tuletõrjujad)

Kohtuasjas C-337/10,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Verwaltungsgericht Frankfurt am Maini (Saksamaa) 25. juuni 2010. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. juulil 2010, menetluses

Georg Neidel

versus

Stadt Frankfurt am Main,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees M. Safjan, kohtunikud E. Levits (ettekandja) ja A. Borg Barthet,

kohtujurist: V. Trstenjak,

kohtusekretär: ametnik A. Impellizzeri,

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. märtsi 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Georg Neidel, esindaja: *Rechtsanwalt* K. Schmidt-Strunk,
- Saksamaa valitsus, esindaja: J. Möller,
- Taani valitsus, esindaja: C. Vang,
- Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* M. Russo,
- Austria valitsus, esindaja: C. Pesendorfer,
- Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: S. Ossowski,
- Euroopa Komisjon, esindajad: V. Kreuzsitz ja M. van Beek,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (EÜT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381) artiklit 7.
- 2 Eelotsusetaotlus esitati G. Neideli ja tema endise tööandja Stadt Frankfurt am Maini (Frankfurti linn) vahelises vaidluses, milles käsitletakse G. Neideli õigust rahalisele hüvitisele pensionilejäämise tõttu kasutamata jäänud tasulise põhipuhkuse eest.

Õiguslik raamistik

Liidu õigusnormid

- 3 Direktiivi 2003/88 artikkel 1 „Eesmärk ja kohaldamisala” näeb ette:

„1. Käesolev direktiiv sätestab tööaja korralduse minimaalsed ohutus- ja tervishoiunõuded.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse:

  - a) minimaalse [...] põhipuhkuse [...] suhtes;

[...]

3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse nii avaliku kui erasektori kõigi tegevusalade suhtes [nõukogu 12. juuni 1989. aasta] direktiivi 89/391/EMÜ [töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT L 183, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 349)] artikli 2 tähenduses, ilma et see piiraks käesoleva direktiivi artiklite 14, 17, 18 ja 19 kohaldamist.

[...]”
- 4 Direktiivi 2003/88 artikkel 7 „Põhipuhkus” on sõnastatud järgmiselt:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et tagada iga töötaja õigus vähemalt neljanädalasele tasulisele põhipuhkusele vastavalt niisuguse puhkuse õiguse ja andmise tingimustele, mis on ette nähtud siseriiklike õigusaktide ja/või tavadega.

2. Minimaalset tasulist põhipuhkust ei või asendada hüvitisega, välja arvatud töösuhte lõpetamise korral.”
- 5 Direktiivi artikkel 15 „Soodsamad sätted” näeb ette:

„Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide õigust kohaldada või kehtestada töötajate ohutuse ja tervise kaitseks soodsamaid õigus- ja haldusnorme või hõlbustada või lubada tööturu osapoolte vaheliste kollektiivlepingute või lepingute kohaldamist, mis on töötajate ohutuse ja tervise kaitse seisukohast soodsamad.”

- 6 Direktiivi 2003/88 artikkel 17 näeb ette, et liikmesriigid võivad teha teatavatest direktiivi sätetest erandeid. Nimetatud direktiivi artiklist 7 ei ole aga lubatud teha ühtegi erandit.

Siseriiklikud õigusnormid

- 7 Land de Hesse (Hesseni liidumaa) avaliku teenistuse seaduse (Hessisches Beamtenengesetz) § 106 näeb ette, et ametnikel on õigus põhipuhkusele koos töötasu säilitamisega.

- 8 Selle seaduse § 50 lõige 1 sätestab:

„Ametnik jääb pensionile selle kuu lõpul, mil tal täitub 65. eluaasta (vanusepiir).” Päästeameti teenistujate puhul on vanusepiir 65 eluaasta asemel 60 eluaastat.

- 9 Seaduse ametnike staatuse kohta (Beamtenstatusgesetz) § 21 punkti 4 kohaselt kaotab ametnik pensionile jäämisel oma ametniku staatuse.

- 10 Land de Hesse puhkusemäärus (Hessische Urlaubsverordnung, edaspidi „HUrlVO”) täpsustab puhkuseaasta alguse ja lõpu ning aja, mil õigus põhipuhkusele lõpeb.

- 11 HUrlVO § 8 lõige 1 näeb ette:

„[...] Kui ametniku teenistussuhe lõpeb seaduses ette nähtud vanusepiiri saabumise tõttu, siis on ametnikul õigus saada 6/12 põhipuhkusest, kui vanusepiir saabub puhkuseaasta esimeses pooles, ja kogu ulatuses põhipuhkust, kui vanusepiir saabub puhkuseaasta teises pooles.”

- 12 HUrlVO § 9 „Puhkuse andmine osadena ja üleviimine” lõige 2 on sõnastatud järgmiselt:

„Puhkus tuleb üldjuhul välja võtta selle aasta jooksul, mille eest puhkust arvestatakse. Ametnik kaotab õiguse puhkusele, mida ei ole välja võetud üheksa kuu jooksul arvates selle puhkuseaasta lõpust.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 13 2. augustil 1949 sündinud G. Neidel alustas Stadt Frankfurt am Maini teenistuses tööd 1970. aastal. Ta asus ametisse tuletõrjujana ning sai hiljem tuletõrje peaspetsialistik. Tal oli ametniku staatus.

- 14 Alates 12. juunist 2007 oli G. Neidel haiguse tõttu töövõimetu. 2009. aasta augustikuu lõpus, kui G. Neidelil oli täitunud 60 eluaastat, läks ta pensionile ja saab sellest ajast alates igakuist pensioni summas 2 463,24 eurot.

- 15 Kuna Stadt Frankfurt am Maini teenistuses töötavate tuletõrjujate tavapärane iganädalane tööaeg ei vasta viiepäevasele tööpäevale, oli G. Neidelil õigus saada aastate 2007–2009 eest iga aasta kohta 26 päeva puhkust. Lisaks sellele oli tal õigus täiendavale puhkusele, arvatatuna tundides, töötamise eest sellistel riigipühadel, mis asjaomasel kalendriaastal langesid tavalistele tööpäevadele.

- 16 Kirjeldatud korda silmas pidades leiavad põhikohtuasja pooled, et G. Neidelil on õigus saada puhkust 2007. aasta eest 31 päeva, 2008. eest 35 päeva ja 2009. aasta eest 34 päeva. Sellest kasutas kaebuse esitaja ära kõigest 14 päeva 2007. aastal. Kokku jäi G. Neidelil välja võtmata 86 päeva puhkust, mis vastab 16 821,60 euro suurusele brutosummale.

- 17 Stadt Frankfurt am Main jättis G. Neideli taotluse, et talle makstaks selle summa ulatuses rahalist hüvitist kasutamata jäänud puhkuse eest, rahuldumata põhjendusega, et Saksamaa avalikku teenistust reguleerivad õigusnormid ei näe ette kasutamata puhkusepäevade rahalist hüvitamist. Stadt Frankfurt am Main väidab, et direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 ei saa kohaldada ametnike suhtes. Ta lisab, et pensionile saatmine ei kujuta endast „töösuhte lõpetamist” nimetatud sätte tähenduses.

18 Verwaltungsgericht Frankfurt, kellele G. Neidel kõnelause otsuse edasi kaebas, tekkis Stadt Frankfurt am Maini poolt direktiivi 2003/88 artiklile 7 antud tõlgenduse paikapidavuse suhtes kahtlus ning ta otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

- „1. Kas direktiivi 2003/88[...] artikkel 7 kuulub kohaldamisele ka ametniku teenistussuhte puhul?
2. Kas direktiivi 2003/88[...] artikli 7 lõige 1 hõlmab ka õigust põhipuhkusele või puhkeajale, kui siseriiklikus õiguses on ette nähtud õigus pikemale kui neljanädalasele puhkusele?
3. Kas direktiivi 2003/88[...] artikli 7 lõige 1 hõlmab ka õigust puhkusele, mida siseriikliku õiguse alusel antakse lisaks põhipuhkusele, või õigust puhkeajale, millega hüvitatakse tööaja ebaühtlase jaotuse tõttu riigipühäl tehtav töö?
4. Kas pensionile jäänud ametnik võib direktiivi 2003/88[...] artikli 7 lõikest 2 vahetult tuletada õiguse rahalisele hüvitisele kasutamata jäänud põhipuhkuse või puhkeaja eest, kui ametnik ei täitnud haiguse tõttu oma teenistuskohustusi ega saanud seetõttu kasutada oma puhkust kui õigust puududa teenistusest?
5. Kas vastuväites õigusele nõuda kasutamata jäänud puhkuse eest hüvitist võib kas või osaliselt tugineda siseriiklikust õigusest tulenevale puhkuseõiguse enneaegsele lõppemisele?
6. Kas direktiivi 2003/88[...] artikli 7 lõikes 2 sätestatud õigus hüvitisele on piiratud ainult sama direktiivi artikli 7 lõikes 1 ette nähtud õigusega vähemalt neljanädalasele põhipuhkusele või hõlmab see ka õigust täiendavatele puhkepäevadele, mis on ette nähtud siseriiklikus õiguses? Kas nende suurenenud õiguste hulka kuuluvad ka puhkuseõigused, mis tulenevad tööaja täpsest jaotusest?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

- 19 Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2003/88 artiklit 7 kohaldatakse ametniku suhtes, kes töötab tuletõrjuna tavalistes tingimustes.
- 20 Selles osas tuleb kõigepealt meenutada, et direktiivi 2003/88 artikli 1 lõike 3 kohaselt, koostoimes direktiivi 89/391 artikliga 2, millele see viitab, kohaldatakse neid direktiive nii avaliku kui erasektori kõigi tegevusalade suhtes töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamiseks ning tööaja korralduse teatavate aspektide reguleerimiseks.
- 21 Euroopa Kohus on juba sedastanud, et direktiivi 89/391 kohaldamisala tuleb käsitada laialt, nii et direktiivi artikli 2 lõike 2 esimeses lõigus direktiivi kohaldamisalast ette nähtud erandeid tuleb tõlgendada kitsalt (vt selle kohta eelkõige 3. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-303/98: Simap (EKL 2000, lk I-7963, punktid 34 ja 35), ning 12. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-132/04: komisjon vs. Hispaania, punkt 22). Nimelt on need erandid ette nähtud üksnes selleks, et tagada avaliku julgeoleku, rahvatervise ja avaliku korra kaitsmiseks hädavajalike teenuste nõuetekohane osutamine hädaolukorras ning ulatuslike õnnetusjuhtumite korral (5. oktoobri 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-397/01-C-403/01: Pfeiffer jt (EKL 2004, lk I-8835, punkt 55), ja 7. aprilli 2011. aasta määrus kohtuasjas C-519/09: May, EKL 2011, lk I-2761, punkt 19).
- 22 Kuivõrd põhikohtuasja kaebajaga sarnases olukorras oleva ametnikuga seoses ei esine ühtegi sellistest asjaoludest, siis kuulub sellise töötaja tegevus direktiivi 2003/88 kohaldamisalasse (vt selle kohta 14. juuli 2005. aasta määrus kohtuasjas C-52/04: Personalrat der Feuerwehr Hamburg (EKL 2005, lk I-7111, punktid 57–59)).

- 23 Järgmiseks tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ELTL artiklis 45 kasutatud mõistel „töötaja” iseseisev ulatus ning seda ei tohi tõlgendada kitsalt. „Töötajana” tuleb käsitada igauht, kes teeb tegelikku ja tulemuslikku tööd, välja arvatud niivõrd väikesemahuline töö, et seda saab pidada üksnes kõrval- või lisategevuseks. Kõnealuse kohtupraktika kohaselt on töösuhtele omane see, et isik teeb teatud ajavahemiku jooksul teisele isikule tema juhtimise all teatud töid, mille eest ta saab tasu (vt eelkõige 3. juuli 1986. aasta otsus kohtuasjas 66/85: Lawrie-Blum (EKL 1986, lk 2121, punktid 16 ja 17); 23. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas C-138/02: Collins (EKL 2004, lk I-2703, punkt 26), ja 7. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-456/02: Trojani (EKL 2004, lk I-7573, punkt 15)).
- 24 Selles osas tuleb märkida, et eelotsusetaotluses ei sisaldu ühtegi viidet, mis võimaldaks kahelda selles, et G. Neidel ja tema tööandja Stadt Frankfurt am Maini vaheline töösuhe vastas käesoleva kohtumääruse punktis 23 esitatud tingimustele.
- 25 Lõpetuseks peab täpsustama, et Euroopa Kohus on juba sedastanud, et kuivõrd ELTL artikli 45 lõikes 4 sätestatud erand ei tee mingil moel vahet avalikus teenistuses töötavate töötajate vahel, siis ei oma mingit tähtsust see, kas töötaja on tööle võetud tööliste, teenistuja või ametnikuna või kas tema töösuhe on avalik-õiguslik või eraõiguslik. Need õiguslikud määratlused võivad nimelt muutuda vastavalt siseriiklikes õigusnormides ettenähtule ja seetõttu ei saa need olla liidu õiguse nõuetele vastavaks tõlgendamiskriteeriumiks (vt 12. veebruari 1974. aasta otsus kohtuasjas 152/73: Sotgiu (EKL 1974, lk 153, punkt 5)).
- 26 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb esimesele küsimusele vastata, et direktiivi 2003/88 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse ametniku suhtes, kes töötab tuletõrjuna tavalistes tingimustes.

Neljas küsimus

- 27 Oma neljanda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et ametnikul on pensionile jäämisel õigus rahalisele hüvitisele tasulise põhipuhkuse eest, mida ei ole kasutatud, kuna haiguse tõttu ei täitnud ta oma teenistuskohustusi.
- 28 Sellega seoses on oluline meenutada, et nagu tuleneb direktiivi 2003/88 artikli 7 lõike 1 –, millest see direktiiv ei luba erandeid teha – sõnastusest, on nimetatud sätte kohaselt igale töötajale tagatud õigus vähemalt neljanädalasele tasulisele põhipuhkusele. See õigus tasulisele põhipuhkusele, mida Euroopa Kohu praktika kohaselt tuleb pidada liidu sotsiaalõiguse olulise tähtsusega põhimõtteks, on seega tagatud igale töötajale (vt 20. jaanuari 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-350/06 ja C-520/06: Schultz-Hoff jt, EKL 2009, lk I-179, punkt 54). Nagu esimesele küsimusele antud vastuses täpsustatud, kohaldatakse mõistet „töötaja” niisugusele ametnikule nagu põhikohtuasja kaebaja.
- 29 Kui töösuhe on lõppenud, ei ole tasulise põhipuhkuse tegelik kasutamine enam võimalik. Selleks et vältida olukorda, kus töötaja ei saa kõnealust õigust kasutada ka rahalisel kujul, on direktiivi 2003/88 artikli 7 lõikes 2 sätestatud, et tasulise põhipuhkuse võib asendada hüvitisega (eespool viidatud kohtuotsus Schultz-Hoff jt, punkt 56).
- 30 Nii on Euroopa Kohus leidnud, et direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid ja tavad, mille kohaselt töösuhete lõpetamisel ei maksta kasutamata jäänud tasulise põhipuhkuse eest rahalist hüvitist töötajale, kes viibis terve või osa puhkuseaasta ja/või puhkuse üleviimise tähtaja jooksul haiguspuhkusel, mille tõttu ta ei saanud kasutada oma õigust tasulisele põhipuhkusele (eespool viidatud kohtuotsus Schultz-Hoff jt, punkt 62).
- 31 Käesoleval juhul lõpeb ametniku pensionile jäämisel tema teenistussuhe ning nagu on täpsustatud käesoleva kohtuotsuse punktis 9, näeb siseriiklik õigus veel ette, et ta kaotab ka ametniku staatuse.

- 32 Järelikult tuleb neljandale küsimusele vastata, et direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et ametnikul on pensionile jäämisel õigus rahalisele hüvitisele tasulise põhipuhkuse eest, mida ei ole kasutatud, kuna haiguse tõttu ei täitnud ta oma teenistuskohustusi.

Teine, kolmas ja kuues küsimus

- 33 Nende küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2003/88 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis annavad ametnikule lisaks õigusele vähemalt neljanädalasele tasulisele põhipuhkusele ka õiguse täiendavale tasulisele puhkusele, kuid mis ei näe ette hüvitise maksmist juhul, kui pensionile jääv ametnik ei saanud seda täiendavat õigust kasutada, kuna haiguse tõttu ei täitnud ta oma teenistuskohustusi.
- 34 Selles osas tuleb märkida, et Euroopa Kohus on leidnud, et direktiiviga 2003/88 ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette õiguse neljast nädalast pikema kestusega tasulisele põhipuhkusele, mis on tagatud vastavalt siseriiklikus õiguses kehtestatud puhkuse andmise ja saamise tingimustele (24. jaanuari 2012. aasta otsus kohtuasjas C-282/10: Dominguez, punkt 47).
- 35 Direktiivi 2003/88 artikli 1 lõike 1, lõike 2 punkti a, artikli 7 lõike 1 ja artikli 15 sõnastusest tuleneb sõnaselgelt, et direktiivi eesmärk on üksnes sätestada tööaja korralduse minimaalsed ohutus- ja tervishoiunõuded ning see ei mõjuta liikmesriikide õigust kohaldada töötajate kaitseks soodsamaid siseriiklikke õigusnorme (eespool viidatud kohtuotsus Dominguez, punkt 48).
- 36 Kuna liikmesriikidel on õigus näha sõltuvalt haiguspuhkusel viibiva töötaja puudumise põhjusest ette tasuline põhipuhkus kestusega vähemalt neli nädalat, mis on direktiiviga 2003/88 tagatud (eespool viidatud kohtuotsus Dominguez, punkt 50), peavad nad esiteks otsustama, kas nad annavad ametnikele lisaks õigusele vähemalt neljanädalasele tasulisele põhipuhkusele ka õiguse täiendavale tasulisele puhkusele, nähes ette või mitte pensionile jääva ametniku õiguse rahalisele hüvitisele juhul, kui ta ei saanud seda täiendavat õigust kasutada, kuna ta ei täitnud haiguse tõttu oma teenistuskohustusi, ning teiseks peavad nad kehtestama selle hüvitise andmise tingimused.
- 37 Järelikult tuleb teisele, kolmandale ja kuuendale küsimusele vastata, et direktiivi 2003//88 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis annavad ametnikule lisaks õigusele vähemalt neljanädalasele tasulisele põhipuhkusele ka õiguse täiendavale tasulisele puhkusele, ilma et oleks ette nähtud rahalise hüvitise maksmine juhul, kui pensionile jääv ametnik ei saanud seda täiendavat õigust kasutada, kuna haiguse tõttu ei täitnud ta oma teenistuskohustusi.

Viies küsimus

- 38 Oma viienda küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm, mis seab pensionile jääva ametniku õigusele töövõimetuse tõttu kasutamata jäänud tasulise põhipuhkuse eest saada olevad rahalised hüvitised kokku liita, üheksakuulise üleviimistähtaja, mille möödudes õigus tasulisele põhipuhkusele aegub.
- 39 Selle kohta tuleb kõigepealt märkida, et Euroopa Kohus leidis oma 22. novembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-214/10: KHS (EKL 2011, lk I-11757, punkt 35), et seoses tasulise põhipuhkuse üleviimise tähtajaga, mille möödumisel võib töötaja õigus tasulisele põhipuhkusele aeguda juhul, kui õigusi tasulisele põhipuhkusele on liidetud, tuleb direktiivi 2003/88 artiklist 7 lähtudes hinnata, kas sellist tähtaega saab mõistlikult käsitada ajavahemikuna, mille möödumisel puudub tasulisel põhipuhkusel töötaja jaoks puhkamise seisukohast positiivne mõju.

- 40 Euroopa Kohus meenutas selles kontekstis, et õigusel tasulisele põhipuhkusele kui liidu sotsiaalõiguse põhimõttel on mitte ainult eriline tähtsus, vaid see on sõnaselgelt ette nähtud ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikes 2, mille samaväärset õigusjõudu aluslepingutega on tunnustatud ELL artikli 6 lõikes 1 (eespool viidatud kohtuotsus KHS, punkt 37).
- 41 Eelnevast nähtub, et selle õiguse, mille eesmärk on töötaja kaitse, austamiseks peab mis tahes üleviimise tähtaeg arvestama sellise töötaja puhul esinevate eriliste asjaoludega, kes on mitme järjestikuse puhkuseaasta vältel töövõimetu. Nii peab kõnealune tähtaeg tagama töötajale eeskätt selle, et tal on vajaduse korral õigus võtta erinevatel ajahetkedel, ettenägelikult ja pikema aja jooksul aega puhkamiseks, ning see peab olema oluliselt pikem puhkuseaastast, mille eest õigus puhkusele tekkis (eespool viidatud kohtuotsus KHS, punkt 38).
- 42 Põhikohtuasjas on aga puhkuse üleviimise tähtajaks HUrIVO § 9 lõikes 2 määratud üheksa kuud, mis on lühema kestusega kui puhkuseaasta, millega see tähtaeg seondub.
- 43 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb viiendale küsimusele vastata, et direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm, mis seab pensionile jääva ametniku õigusele töövõimetuse tõttu kasutamata jäänud tasulise põhipuhkuse eest saada olevad hüvitised kokku liita, üheksakuulise üleviimistähtaja, mille möödudes õigus tasulisele põhipuhkusele aegub.

Kohtukulud

- 44 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamiseiga seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse ametniku suhtes, kes töötab tuletõrjuna tavalistes tingimustes.
2. Direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et ametnikul on pensionile jäämisel õigus rahalisele hüvitisele tasulise põhipuhkuse eest, mida ei ole kasutatud, kuna haiguse tõttu ei täitnud ta oma teenistuskohustusi.
3. Direktiivi 2003/88 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis annavad ametnikule lisaks õigusele vähemalt neljanädalasele tasulisele põhipuhkusele ka õiguse täiendavale tasulisele puhkusele, ilma et oleks ette nähtud rahalise hüvitise maksmine juhul, kui pensionile jääv ametnik ei saanud seda täiendavat õigust kasutada, kuna haiguse tõttu ei täitnud ta oma teenistuskohustusi.
4. Direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm, mis seab pensionile jääva ametniku õigusele töövõimetuse tõttu kasutamata jäänud tasulise põhipuhkuse eest saada olevad hüvitised kokku liita üheksakuulise üleviimistähtaja, mille möödudes õigus tasulisele põhipuhkusele aegub.

Allkirjad